

Kristuksen yhtenäinen ruumis

”Hän antoi seurakunnalle sekä apostolit että profeetat ja evankeliumin julistajat, sekä paimenet että opettajat, varustaakseen kaikki seurakunnan jäsenet palvelutyöhön, Kristuksen ruumiin rakentamiseen.” (Ef. 4:11, 12.)

Avaintekstit:

Ef. 4:1-16;

Fil. 2:3;

Ps. 68:19;

Ap. t. 2;

1. Kor. 12:4-11, 27-30;

Jes. 5:4, VKR.

Yksi Aisopoksen saduista on nimeltään ”Ruumiinosat”. ”Kerran muut ruumiinosat alkoivat moittia vatsaa.” Jalat väittivät olevansa paljon voimakkaampia ja pystyivät jopa kuljettamaan vatsaa ympäriinsä. Vatsa vastasi muille: ”Tässä sitä nyt ollaan, ystävät – On totta, etten pysty tekemään mitään ilman teidän apuanne, mutta kuinka luulette te itse selviytyvänne ilman minua? Tosiasia näet on, ettei kukaan meistä tule toimeen vain omin voimin.” – *Aisopoksen sadut*, s. 108, Eurobook Limited, Italia 1976.

Paavalikin käytti ihmiskehoa erään hengellisen totuuden havainnollistamiseksi. Hänen mukaansa ihmisruumis - ja seurakunta Kristuksen ruumiina - koostuu eri osista, joilla on eri kykyjä, ja kaikkien niiden on toimittava yhteen, jotta kokonaisuus säilyisi terveenä. Hän on aiemminkin hyödyntänyt kehometaforaan tehokkaasti (Room. 12:3-8; 1. Kor. 12:12-31), ja nyt hän tekee sen uudelleen Ef. 4:1-16. Kristus on ruumiin pää, joka huolehtii siitä, että ruumiilla on lahjakkaita jäseniä, jotka auttavat pitämään ruumiin yhtenäisenä niin, että jokainen ruumiinosa - jokainen seurakunnan jäsen - antaa kykynsä kokonaisuuden käyttöön.

Paavalin antama kuva terveestä, yhtenäisestä ruumiista auttaa meitä ymmärtämään Jumalan tavoitetta meitä varten: olla osa hedelmällistä seurakuntaa, joka on yhtä Kristuksessa.

12.8. Lasten sapatti

Tämä tutkistelu on sapatiksi 12.8.2023

HENGEN LUOMA YKSEYS

Lue Ef. 4:1-16. Miten Paavali rohkaisee vaalimaan seurakunnan ykseyttä?

Paavali aloittaa Efesolaiskirjeen toisen puoliskon (luvut 4-6) kutsulla ykseyteen. Kutsu jakaantuu kahteen osaan. Ensimmäisessä osassa (Ef. 4:1-6) hän pyytää uskovia vaalimaan Hengen luomaa ykseyttä harjoittamalla ykseyttä rakentavia hyveitä (Ef. 4:1-3); tätä kutsua tukemaan hän antaa runollisen luettelon seitsemästä asiasta, joita on vain yksi (Ef. 4:4-6). Toisessa osassa (Ef. 4:7-16) Paavali tunnistaa korotetun Jeesuksen olevan armon lähde niille, jotka kertovat evankeliumista (Ef. 4:7-10). Hän kuvailee, kuinka he muiden seurakunnan jäsenten kanssa vaikuttavat Kristuksen ruumiin terveyteen, kasvuun ja ykseyteen (Ef. 4:11-16).

Paavali kehottaa kristittyjä "vaeltamaan, niin kuin saamanne kutsumuksen arvo vaatii" (Ef. 4:1, VKR). Vaeltamisella hän tarkoittaa käyttäytymistä tai elämistä (ks. Ef. 2:2, 10; Ef. 4:17; Ef. 5:2, 8, 15). Kutsumuksella hän tarkoittaa kutsua ottaa kristillinen usko vastaan (Ef. 1:18; Ef. 2:4-6, 13). Paavali kehottaa uskovia käyttäytymään tavalla, joka luo ykseyttä ja heijastaa Jumalan perimmäistä suunnitelmaa (Ef. 4:9, 10). Heti alkuun hän kutsuu harjoittamaan ykseyteen johtavia hyveitä, kuten nöyryyttä, lempeyttä ja kärsivällisyyttä (Ef. 4:1-3).

Paavali selittää muualla, mitä jakeessa Ef. 4:2 käytetty käsite "nöyryys" tarkoittaa. Fil. 2:3 hän kehottaa: "[P]itäkää kukin toista parempana kuin itseänne." Nöyryys ei ole itsensä halventamista (ks. Kol. 2:18, 23), vaan toisten arvostamista ja palvelemista. "Lempeys" (Ef. 4:2) voidaan selittää "ominaisuudeksi, jossa ei olla liian vaikuttuneita omasta tärkeydestä"; sanan muita merkityksiä ovat "kohteliaisuus, huomauttaminen, sävyisyys". - Frederick Danker, (toim.), *Greek-English Lexicon of the New Testament and Other Early Christian Literature*, 3. painos. (Chicago: University of Chicago Press, 2000), s. 861. Sana "kärsivällisyys" tarkoittaa sitä, että ihminen kykenee kestämään tilanteissa, joissa häntä provosoidaan tai koetellaan. Nämä hyveet auttavat ihmistä luopumaan omahyväisyydestään ja keskittymään muiden arvoon.

Mieti kuinka nöyryys, lempeys ja kärsivällisyys voisivat auttaa yhdistämään meitä. Miten opimme harjoittamaan näitä hyveitä?

YHTÄ KESKENÄMME HÄNESSÄ

Seurakunnan ykseydestä kirjoittaessaan Paavali mainitsee seitsemän asiaa, joita on yksi. Mitkä ne ovat? Mikä tarkoitus listan antamisella on? (Ef. 4:4-6.)

Listassa asioista, joita on vain yksi, on runollinen tunnelma. Siinä on kenties kaikuja jostakin Efesoksessa käytössä olleesta rohkaisevasta laulusta. Luettelo alkaa mainitsemalla kaksi asiaa, joita on vain yksi: "On vain yksi ruumis" (seurakunta Kristuksen ruumiina, Ef. 4:12, 16; Ef. 1:23; Ef. 5:23, 29, 30) ja "yksi Henki" (Ef. 4:4). Kolmas asia on "toivo, johon teidät on kutsuttu" (Ef. 4:4; vrt. Ef. 4:1).

Sitten tulee kolme asiaa lisää: "Yksi on Herra" (Kristus), "yksi usko" (kristittyjen uskon sisältö, Ef. 4:13; Kol. 1:23; Kol. 2:7; Gal. 1:23; 1. Tim. 4:1, 6) ja "yksi kaste" (vrt. Ef. 5:26). Viimeisenä tulee kuvaus Jumalasta: "Yksi on Jumala, kaikkien Isä! Hän hallitsee kaikkea, vaikuttaa kaikessa ja on kaikessa." (Ef. 4:6.)

Paavali pyrkii tällä runollisella kuvauksella sanomaan, että koska Jumala on "kaikkien Isä", hän on Luoja. Lauseen loppuosa kuvaa sitä, kuinka Jumala luomisen jälkeen suhtautuu luomaansa. Paavali ei sotkeennu tässä panteismin tai panenteismin harhaoppeihin, joista edellinen tarkoittaa sitä, että kaikki olemassaoleva on Jumala ja jälkimmäinen sitä, että kaikki maailmassa olisi osa Jumalan olemusta. Paavali pikemminkin julistaa Jumalan olevan kaiken yläpuolella ("hallitsee kaikkea"), aktiivista valtaa ("vaikuttaa kaikessa") ja läsnäoloa ("on kaikessa").

Huomaa kaksi ajatusta seurakunnan ykseydestä (Ef. 4:1-6). 1) Ykseys on juhlimisen arvoinen hengellinen tosiasia, jonka perusta on noissa seitsemässä asiassa, joita on vain yksi (Ef. 4:4-6). 2) Ykseys vaatii sitä, että hoivaamme ja kasvatamme sitä (Ef. 4:3). Usein epäonnistumme, mutta voimme silti iloita Jumalan työstä yhdistää seurakunta Kristuksessa. Voimme riemuita siitä teologisesta todellisuudesta, että meillä on "Hengen luoma ykseys" (Ef. 4:3). Tämä voimaannuttaa meidät ja pystymme jatkamaan ykseyden edistämistä tuoreella vakaumuksella siitä, että näin tehdessämme suoritamme Jumalan työtä.

Lue uudelleen Ef. 4:4-6. Millaisia tunteita jakeet herättävät sinussa? Mitä niissä sanotaan ykseydestämme Jumalan kanssa Kristuksen kautta?

KOROTETTU KRISTUS, LAHJOJEN ANTAJA

”Mutta kukin meistä on saanut oman armolahjansa, sen jonka Kristus on nähnyt hyväksi antaa. Kirjoituksissa sanotaankin: - Hän nousi korkeuteen vangit voittosaaliinaan, hän antoi lahjoja ihmisille. Eikö se, että hän nousi korkeuteen, merkitse, että hän oli laskeutunut alas, aina maan alimpiin paikkoihin? Hän, joka laskeutui alas, nousi myös kaikkia taivaita ylemmäs täyttääkseen kaikkeuden läsnäolollaan.” (Ef. 4:7-10.) Mitä tässä tapahtuu ja mikä on Paavalin sanoma näissä jakeissa?

Paavali lainaa tässä Psalmia 68:19, jossa sanotaan: ”Sinä, Herra, nousit korkeuteen, otit vankeja, otit lahjaksi ihmisiä, otit nekin, jotka kapinoivat vastaan.” Tässä Herra, Jahve, kuvataan voitokkaana kenraalina, joka kukistettuaan vihollisensa nousee kukkulalle, jolle hänen pääkaupunkinsa on rakennettu, mukanaan taistelusta saatuja vankeja (ks. Ps. 68:2, 3). Sen jälkeen hän saa voittamiltaan vihollisilta kunnianosoituksen (ottaa lahjaksi ihmisiä). Paavali mukauttaa tätä kuvailua niin, että korotettu Kristus onkin se, joka antaa lahjoja, kuten Psalmin laajemman kontekstin perusteella voi päätellä (ks. Ps. 68:36).

Jos pitäydymme Psalmin 68:19 järjestyksessä, ensimmäisenä tapahtuu Kristuksen taivaaseen astuminen (Ef. 1:21-23), jota seuraa taivaasta alas laskeutuminen, jonka yhteydessä ylösnoussut, korotettu Jeesus antaa lahjoja ja täyttää kaiken. Tämä on Paavalin tapa kuvata helluntaina tapahtunutta Pyhän Hengen vuodatusta (ks. Ap. t. 2). Tätä näkemystä vahvistaa Ef. 4:11, 12, jossa tunnistetaan korotetun Jeesuksen antamat lahjat Hengen lahjoiksi.

”Kristus astui ylös korkeuteen, otti vankeja saaliikseen ja antoi lahjoja ihmisille. Kristuksen taivaaseen astumisen jälkeen Henki laskeutui lupauksen mukaisesti niin kuin raju tuulenpuuska ja täytti koko sen paikan, johon opetuslapset olivat kokoontuneet. Mikä oli seurauksena? Tuhansia kääntyi yhtenä päivänä.” (KPH 159.)

Nämä muutamat Efesolaiskirjeen jakeet ovat kenties niin syvällisiä, että niitä on vaikea käsittää. Kuinka voimme kuitenkin saada niistä lohtua sen perustella, mitä ne kertovat Kristuksen tehneen meidän hyväksemme ja tekevän edelleen, varsinkin silloin, kun hän ”kaiken kaikessa täyttää” (Ef. 1:23)?

KOROTETUN JEESUKSEN LAHJAT

Psalmiin 68:19 pohjautuen Paavali on kuvannut, kuinka ylösnoussut, korotettu ja voitokas Jeesus antaa lahjoja kansalleen korkeuksista. Mitä lahjoja hän antaa ja mihin tarkoitukseen? Ef. 4:11-13.

Jeesus antaa seurakunnalleen neljä lahjoin varustettua ihmisryhmää: 1) apostolit; 2) profeetat; 3) evankeliumin julistajat; 4) paimenet ja opettajat (kreikan lauserakenne viittaa siihen, että näillä kahdella tarkoitetaan yhtä ryhmää). Kristus antaa lahjat, jotta tärkeä työ saataisiin tehtyä: "varustaakseen kaikki seurakunnan jäsenet palvelutyöhön, Kristuksen ruumiin rakentamiseen" (Ef. 4:12), kunnes kaikki "pääsemme yhteen ja samaan uskoon ja Jumalan Pojan tuntemiseen ja niin saavutamme aikuisuuden, Kristuksen täyteyttä vastaavan kypsyyden" (Ef. 4:13).

Tämä viimeinen kohta oli tärkeä varhaisille adventisteille, jotka pohtivat Ellen G. Whiten hengellisiä lahjoja. Vahvistako Raamattu profetian lahjan toimimisen seurakunnassa vain apostolien aikana? Vai onko lahja voimassa Kristuksen paluuseen asti? Varhaiset adventistit löysivät vastauksen kysymykseen jakeesta Ef. 4:13, ja he jakoivat sen laivan kapteenista kertovan tarinan kautta: Kapteenin piti noudattaa matkantekoon annettuja ohjeita. Kun alus lähestyi satamaa, kapteeni huomasi, että ohjeissa sanottiin, että nyt luotsi nousi laivaan auttamaan ohjaamaan aluksen satamaan. Pysyäkseen uskollisena alkuperäisille ohjeille kapteenin oli otettava luotsi kyytiin ja noudatettava tältä saatuja lisäohjeita. "Ketkä noudattavat alkuperäisen ohjekirjan neuvoja? Ne, jotka torjuvat luotsin, vai ne, jotka ottavat hänet vastaan, kuten ohjekirja neuvoo? Päätelkää itse." – Uriah Smith, "Do We Discard the Bible by Endorsing the Visions?", *Review and Herald*, 13.1.1863, s. 52.

Meidän tulee olla varovaisia määritellessämme paimenia (pastoreita), opettajia ja evankelistoja, sillä ajattelemme näitä virkoja omasta ajastamme käsin. Sikäli kuin tiedämme, Paavalin aikana nämä kaikki olisivat olleet maallikkojohtajia, jotka palvelivat kotiseurakuntia Efesoksessa (vrt. 1. Piet. 2:9, Ap. t. 2:46, Ap. t. 12:12).

Lue Jes. 5:4. Ajattele jaetta sen kautta, mitä Jumala on antanut meille Ellen G. Whiten palvelutyössä. Miten jae soveltuu tähän ajatukseen?

KRISTUKSEEN KASVAMINEN Mikä uhkaa sitä, että seurakunta saavuttaisi Kristuksen täyteyttä vastaavan kypsyyden? Ef. 4:14.

Kuten Paavalin ajan uskville, meillekin yritetään syöttää kaikenlaisia opin tuulia ja eksytyksen kavalia juonia (VKR). Paavali valottaa kolmen kuvauksen kautta väärasuuntaisen teologian vaaroja: 1) lapsuuden kypsymättömyyden vaara, olemme kuin "alaikäisiä"; 2) avomeren vaara, ajelehdimme "kaikenlaisten opin tuulten heiteltävinä"; 3) vaara joutua kavalien ihmisten pettäviksi, jotka uhkapelureiden tavoin harjoittavat silmänpöytätemppeja. Paavali käyttää kuvainnollisesti kreikan sanaa kybeia ('noppien heittäminen') tarkoittamaan 'oveluutta' tai 'vippaskonsteja'.

Paavalille eripuraisuus on merkki teologisesta virheestä: Se, mikä ravitsee ja kasvattaa kehoa ja auttaa sitä pysymään koossa, on hyvää, kun taas se, mikä kuluttaa kehoa ja jakaa sitä, on pahaa. Kääntymällä pois jakavasta opetuksesta koeteltujen ja luotettavien opettajien ohjaukseen (Ef. 4:11) uskovat etenevät kohti kristillistä kypsyyttä ja pystyvät toimimaan tehokkaasti omissa tehtävissään Kristuksen ruumiissa (Ef. 4:12, 13; vrt. Ef. 4:15, 16).

Millä tavoin terve seurakunta toimii terveen ruumiin tavoin? Ef. 4:15, 16.

Ef. 4:1-16 Paavali puhuu seurakunnan ykseyden puolesta ja pyrkii saamaan kirjeen vastaanottajat edistämään sitä aktiivisesti. Vaikka ykseys on teologisesti varma asia (Ef. 4:4-6), se vaatii kovaa työtä (Ef. 4:3). Ykseyttä voi edistää olemalla aktiivinen jäsen Kristuksen ruumiissa (Ef. 4:7-16). Jokainen meistä on osa tuota ruumista ja meidän tulee edistää sen terveyttä ja kasvua (Ef. 4:7, 16). Kaikkien meistä tulisi myös hyötyä apostolien, profeettojen, evankelistojen ja pastori-opettajien työstä (Ef. 4:11), joiden tehtävänä on jänteiden tapaan liittää ruumis yhteen ja pitää sitä koossa (Ef. 4:16) ja auttaa jäseniä kasvamaan kiinni Kristukseen, joka on ruumiin pää (Ef. 4:13, 15).

Millaisia opin tuulia puhaltaa seurakuntamme läpi nykyään? Kuinka voimme pysyä lujina niitä vastaan?

KERTAUS

Lisääaineistoa: Kaksi huomiota tekstistä Ef. 4:7-10:

1. *Ef. 4:9 kääntäminen.* Suomenkieliset käännökset antavat ymmärtää, että taivaasta alas laskeutuminen tapahtuu ennen taivaaseen nousemista ("hän oli laskeutunut alas"). Jotkut muunkieliset käännökset (esim. engl. NIV, ASV, HCSB, LEB, NLT) seuraavat tiukemmin kreikankielistä alkutekstiä, joka jättää sekä taivaaseen nousemisen että taivaasta alas laskeutumisen ajankohdan avoimeksi. Tämä mahdollistaa tiistain tutkisteluosuudessa esitetyn tulkinnan, jonka mukaan voimme seurata Psalmissa 68:19 annettua järjestystä, jossa Kristus ensin korotetaan taivaassa (taivaaseen astuminen) ja sen jälkeen Pyhä Henki laskeutuu alas hänen edustajanaan.

2. *Vangit voittosaaliinaan.* Lainaten Ps. 68:19 muinaisesta kreikankielisestä Vanhan testamentin käännöksestä, *Septuagintasta*, Paavali käyttää Ef. 4:8 ilmausta, joka olisi käännettyinä "otit vankeja sotasaaლიiksi". Adventistit ovat usein ymmärtäneet ilmauksen viittaavan siihen, että Kristus taivaaseen astumisensa yhteydessä vei mukanaan taivaaseen ne, jotka oli herätetty erityisessä ylösnousemuksessa hänen oman ylösnousemuksensa yhteydessä (Matt. 27:51-53). Nämä ovat lunastettujen ensihedelmä (uutislyhteet), jonka Jeesus tuo Isän eteen palatessaan taivaan saleihin (ks. 6BC 1022, 5AO 381 tai AT 800, 801 tai RI 619, 620; vertaa 5AO 337, 338 tai AT 753-755 tai RI 583-585). Vaihtoehtoisesti teksti voidaan ymmärtää Kol. 2:15 mukaisesti kuvauksena siitä, miten Kristus kukistaa vihollisensa - Paholaisen ja tämän pahat enkelit - jotka kuvataan kukistettuina vankeina.

Keskustelunaiheita:

1. Vertaa Ef. 4:11 löytyvää "hengellisten lahjojen" luetteloa luetteloihin, joita löytyy 1. Kor. 12:4-11, 27-30; Room. 12:4-8 ja 1. Piet. 4:10, 11. Mitä eroja ja yhtäläisyyksiä havaitset?

2. Keskustelkaa joistakin niistä "opin tuulista", jotka puhaltavat seurakunnassa nykyään. Huomaa, miten Paavali sanoo, ettemme saisi antaa tällaisten tuulten heitellä meitä ympärillä. Millä erityisillä tavoilla voimme suojella itseämme ja muita seurakunnassa niiltä vahingoilta, joita tällaiset tuulet voivat aiheuttaa?

3. Paavali korostaa läpi koko Efesolaiskirjeen ykseyden teemaa. Pitäisikö ykseyttä tavoitella hinnalla millä hyvänsä? Missä vaiheessa ykseyteen pyrkiminen voi muuttua haitalliseksi?